

§ 119.

Dommerne i Generalkrigsretten tage Sæde efter deres Embedsrang, dog beholde de den Plads, som de engang have indtaget i Retten, om endog nogen af dem senere opnaaer høiere Embedsrang. Nye tiltrædende Medlemmer tage ligeledes Sæde efter deres Embedsrang.

§ 120.

Forinden nogen af de militære Dommere første Gang tager Sæde i Retten, har han til denne at indlevere en af ham underskrevet Eed, der i det Væsentlige skal være af samme Indhold som den, der i § 94 er foreskrevet for Dommerne i de underordnede Krigsretter, dog at den ikke kommer til at angaae en enkelt Sag.

§ 121.

De militære Dommere i Generalkrigsretten kunne ikke være Medlemmer af nogen underordnet Krigsret. Heller ikke kan den, som har været Jurisdictionsschef med Hensyn til en Sag, der indankes til Generalkrigsretten, eller iøvrigt har anordnet dens Forfølgning ved Rettergang, have Sæde i Generalkrigsretten i saadan Sag.

§ 122.

De Slægtskabsgrader, som efter § 35 medføre, at Nogen ikke kan være Medlem af en underordnet militær Ret, skulle have lige Virkning med Hensyn til Generalkrigsretten. Derhos kan den, som er beslægtet eller besvogret i den rette op- og nedstigende Linie med, eller er Broder eller Svoger til nogen af dem, der have været Medlemmer af den underordnede militære Ret, som har undersøgt eller paakjendt en Sag, ikke deeltage i Sagens Behandling ved Generalkrigsretten.

§ 123.

Det af Rettens Medlemmer, som formædelt sit Forhold til Sagen, til Nogen, hvem denne vedkommer, eller til Nogen, der have været Medlem af den underordnede Ret, — hvorom i Forbindelse med de ovenanførte Regler forøvrigt de almindelige Rettergangsloves Forskrifter komme til Anvendelse — ikke kan deeltage i Behandlingen af en enkelt Sag, har desangaaende at gjøre Anmeldelse til Retten. Vil nogen Vedkommende gjøre Indsigelse mod noget af Rettens Medlemmer, har han beti-

meligen at fremsætte samme skriftligt for Retten, enten i det Indlæg, som han, naar Sagen indankes, muligens fremsender til Retten, eller paa anden Maade.

I sige Tilfælde tager Generalkrigsretten Beslutning og foranlediger, naar noget Medlem i en enkelt Sag maa udtræde af Retten, at en Anden kommer til at indtræde i hans Sted.

§ 124.

Generalkrigsretten holdes i Kjøbenhavn med mindre Kongen for Krigstid anderledes maatte forordne.

§ 125.

I Krigstid kan, naar Nødvendighed kræver det, oprettes en særlig Generalkrigsret for en Deel af Riget eller en Deel af Krigsmagten. Befaling herom udgaaer ordentligviis fra Kongen, som i saa Fald ved samme Leilighed udnævner Rettens Medlemmer. Dog kan, naar Forbindelsen med det Sted, hvor Kongen opholder sig, er affaaeren, den Høistbefalende for den affondrede Deel af Armeen anordne en Generalkrigsret, der forbliver i Virksomhed, indtil ommeldte Forbindelse igjen er tilveiebragt. Til Medlemmer af denne Generalkrigsret forordner bemeldte Høistbefalende tre høie Officereer, hvoraf ingen maa være ringere end Major og hvoraf den ældste bliver Formand i Retten, samt fire ældre juridiske Embedsmænd. Blandt de sidstnævnte bør til at træde i Generalauditørenes Sted være to ældre og veltjente Auditorer, naar saadanne dertil kunne have.

§ 126.

Generalkrigsretten holder ikke Samling til visse bestemte Tider, men Møde berammes, naar nogen Sag er at foretage.

I hvert Møde føres en Forhandlingsprotocol, som ved Mødets Slutning underskrives af Dommerne i Retten, hvorhos Tilforselen parapheres af Justitssecretæren.

§ 127.

Rettens Formand vagger over, at Retten holdes med Orden og Værdighed, tilføjer, at alle Sager fremmes med vedbørlig Hurtighed og autoriserer Rettens Protocoller. Han, eller i hans Forsald den ældste af de andre militære Dommere, underskriver tilligemed Generalaudi-